

РЕШЕНИЕ

гр. София, 10.12.2015г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен Специализиран Наказателен съд, четвърти въззивен състав, в публичното съдебно заседание на 2 декември през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДАНИЕЛА РОСЕНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ПЕТЯ КОЛЕВА
ВЕНЕЛИН ИВАНОВ

в присъствието на секретаря Ваня Костадинова
с участието на прокурора Емилия Пашалиева
разгледа докладвано от съдията Даниела Росенова внчд № 205/15г. по описа на АСПНС за 2015г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на осъденото лице К. П. К. против определение на Специализирания наказателен съд по нчд. № 1198/2015 г., 17 състав, от 13.10.2015 г.

В жалбата се излагат доводи за несправедливост на определеното наказание „лишаване от свобода„ за срок от четири години. Предлага се да бъде отменено прилагането на чл. 24 от НК. Иска се да бъде извършено групиране на наложените наказания по нохд. 277/2013 г. по описа на СпНС, по нохд № 416/2013 г. по описа на Окръжен съд Бургас и по нохд № 1231/2014 г. по описа на РС [населено място].

В съдебното заседание прокурорът намира жалбата за неоснователна. Наказанието от четири години лишаване от свобода, според представителя на АСП, съответства на целите визирани в чл. 36 НК. Това е така, защото лицето има множество осъждания за тежки умишлени престъпления, които не са изиграли своята превантивна и възпираща роля. Ето защо, предлага определението като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Защитата на осъдено лице К. предлага да бъде уважена въззивната жалба и да не се увеличава общото най – тежко наказание от три години и четири месеца лишаване от свобода. Увеличаване на наказанието, на основание чл. 24 НК, ще доведе до определяне на несправедливо наказание, което е несъответно на тежестта на извършените престъпления от К.. Моли, да бъде уважена жалбата и отменено приложението на чл. 24 НК.

Осъденото лице К. К. моли въззивния съд да извърши нова кумулация, в която да бъдат включени всички осъждания, за да излезе по – рано от затвора.

Съдът като съобрази доводите на страните, доказателствата по делото и като провери на основание чл. 314 ал.1 НПК, изцяло обжалвания съдебен акт, намери за установено следното:

Делото е образувано за втори път пред въззивната инстанция по жалба на К. П. К.. Предходното определение на СпНС, 4 състав, по чнд. № 709 от 2015 г е било отменено с решение от 18.09.2015г., по внчд. № 144/2015 г., по описа на втори състав, на АСПНС. Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СпНС.

Атакуваният съдебен акт е правилен и законосъобразен. Въззивната жалба е неоснователна изцяло .

Въз основа на събраните писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК от въззивния съд, се установява следната фактическа обстановка: К. е осъждан осем пъти както следва:

Осъденият К. е признал вината си и сключил споразумения по следните дела: нохд № 62/2009 г. по описа на РС Чирпан, влязло в сила на 24.02.2009 г., по нохд. № 163/2009 г. на РС Чирпан, влязло в сила на 15.05.2009 г., по нохд. 164/2009 г., на РС Чирпан, влязло в сила на 15.05.2009 г. и по нохд. № 72 / 2011 г. на РС Чирпан, влязло в сила на 24.02.2011 г. С определение по чл. 306 НПК и на основание чл. 25 ал.1 вр. чл. 23 ал.1 НК съдът е определил общо най – тежко наказание от четири месеца „лишаване от свобода“ по предходните три осъждания, което е отложил на основание чл. 66 ал.1 НК за срок от три години. На основание чл. 68 ал.1 НК е привел в изпълнение това наказание и постановил да бъде изтърпяно отделно от наказанието по нохд № 72/2011 г. от шест месеца „лишаване от свобода.“

Със споразумение от 28.12.2012 г по нохд. № 1125/2012 г. на РС Несебър е осъден на „пробация,, включваща система от пробационни мерки, за престъпление извършено на 15.12.2012 г. в [населено място]. Тези мерки са били заменени от Окръжен съд Бургас, с наказание „лишаване от свобода“ в размер на четири месеца и 11 дни, с определение по нчд № 416/2013 г., в сила от 20.08.2013 г.

Видно от справка от МП „Главна дирекция „Изпълнение на наказанието,, рег. № 8647/30.06.2015 г. осъденото лице е изтърпяло наказанията по тези осъждания, а именно от 9.03.2011 г. наказанието четири месеца „лишаване от свобода“ и от 9.07.2011 г. шест месеца „лишаване от свобода“ като е освободен на 29.12.2011 г. От 12.02.2014 г. търпи наказанието от четири месеца и 11 дни „лишаване от свобода“ , с което е заменено наказанието пробация по нохд. № 1125/2012 г. на РС Несебър. Това наказание също е изтърпяно на 20.06.2014 г. и от същата дата е започнало изтърпяването на наложеното наказание по нохд. 717/2014 г. на РС Стара Загора в размер на 3 г. и четири месеца „лишаване от свобода“.

По осъждания на РС Чирпан не са налице предпоставките на чл. 25 ал.1 вр. чл. 23 ал.1 НК за определяне на едно общо наказание, тъй като са влезли в сила преди да бъдат извършени престъпленията по нохд № 717/2014 г. РС Стара Загора и нохд 421 /2015 г. СпНС.

Правилно първоинстанционният съд е преценил, че са налице предпоставките на чл. 25 ал.1 вр. чл. 23 ал.1 НК за определяне на общо наказание на осъденото лице К. П. К. тъй като е извършил две престъпления, преди да има влязла в сила присъда, за което да е от тях, а именно, това са осъжданията по нохд. № 421/2015 г. на СпНС и по нохд 717/2014 г. на РС Стара Загора.

По нохд. № 421/2015 г. на СпНС, със споразумение в сила от 8.06.2015 г., лицето се е признало за виновно за извършено престъпление по чл.321 ал.3 пр.2 т.2 вр. ал.2 НК извършено за времето от март 2013 г до 12.11.2013 г., за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години и за извършено престъпление по чл. 211 вр. чл. 210 ал.1 т.2 вр.чл. 209 ал.1 б. „Б“ вр.чл. 26 ал. 5 вр.ал.1 вр.чл. 18 НК, което е извършено за времето от 1.08.2013 г. до 12.11.2013 г. и му е наложено наказание „лишаване от свобода,, за срок от две години. На основание чл. 23 ал.1 НК му е наложено общо най – тежко наказание “ за двете, а именно две години „лишаване от свобода“, което да се изтърпи при първоначален строг режим в затвор или затворническо общезитие.

По нохд. № 717/2014 г. на Окръжен съд Стара Загора, с влязла в сила присъда от 3.11.2014 г, осъдения К. е признат за виновен за извършено престъпление по чл.131 ал.1 т.12 вр.чл. 129 ал.2 вр.ал.1вр.чл. 29 ал.1 б. „Б“ НК , на 15.07.2013 г., като му е определено наказание „лишаване от свобода“, за срок от три години и четири месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален строг режим, в затвор или затворническо общежитие. В атакувания съдебен акт правилно е определено общо най – тежко наказание между наказанията по двете осъждания, а именно три годни и четири месеца „ лишаване от свобода“.

Правилно първоинстанционния съд е приел, че най – благоприятно за осъденото лице е групиране на наказанията по нохд. № 421/2015 г. на СпНС и по нохд 717/2014 г. Определеното общо най – тежкото от двете наказания, а именно три години и четири месеца лишаване от свобода ще доведе до пребиваване в най – кратък период в заведение за лишени от свобода.

Неоснователни са исканията на осъденото лице за извършване на ново групиране на наказанията. Неправилно са посочени във въззивната жалба делата, по които иска групиране на наказанията по начин различен от извършения в атакувания съдебен акт. Няма нохд 277/13 г. на СпНС, тъй като от свидетелствата за съдимост е видно, че това е дело 421/2015 г.СпНС, по което му е наложено общо най – тежко наказание две години лишаване от свобода. Същото се отнася и за това на РС Стара Загора под номер 1231, което всъщност е 717/2014 г. Групирането на наказанията е сторено от първоинстанционният съд именно за наказанията по тези дела.

Наказанието лишаване от свобода, което е наложено с определението от 20.08.2013 г, по нчд № 416/2013 г, с което „пробационни мерки“ по нохд. № 1125/2012 г. на РС Несебър са заменени с наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца и 11 дни също може да бъде групирано, с едно от наказанията по посочените по – горе дела, а именно по нохд № 717/2014 г. РС Стара Загора. Правилата за групиране на наказанията в този случай предполагат от наказанието „лишаване от свобода“ три години и четири месеца да се извади изтърпяното наказание от 4 месеца и 11 дни на 20.06.2014 г., по нчд № 416/2013 г. и отделно от него наказанието по нохд. № 421/2015 г. на СпНС, със споразумение в сила от 8.06.2015 г., две години лишаване от свобода. Подобен начин на групиране на наказанията е не благоприятен за осъдения К., защото след като изтърпи това по н.о.х.д. №717/2014 г. РС Стара Загора ще продължи да изтърпява следващото, което е две години лишаване от свобода по нохд. № 421/2015 г. на СпНС. Ето защо въззивния съд намери, че не може да бъде уважено искането на осъденото лице за включване в групата наказания, от които следва да изтърпи общото най – тежко наказание и това по нчд № 416/2013 Окръжен съд Бургас.

Неоснователни са исканията на осъденото лице К. за отмяна на атакувания съдебен акт, в частта за приложение на чл. 24 НК. Правилни и законосъобразни са изводите на решаващия съд за увеличаване на общото най – тежко наказание от три години и четири месеца с осем месеца. Те почиват на правилно прилагане на материалния закон. Увеличаването на наказанието при извършени множество престъпления е въпрос на преценка от съда дали най – тежкото общо наказанието ще постигне целите предвидени в чл. 36 НК, а именно да се поправи и превъзпита осъденото лице, както и да се въздейства предупредително и възпиращо по отношение на другите членове на обществото.

Съгласно трайната практика на ВКС на Р.България съдът следва да подходи към увеличаване на общото наказание когато намери, че определеното най – тежкото наказание не ще изпълни целите.

Макар и да отсъстват съображения на съда следва да се отбележи, че многократните осъждания, в продължителен период от шест години за престъпления от общ характер налагат извода, че К. е лице с трайно създадени престъпни навици. Предвид тези данни правилно съдът е увеличил най – тежкото общо наказание от три години и четири месеца „лишаване от свобода“ с осем месеца и постановил К. да изтърпи наказание от четири години „лишаване от свобода,,. Осъденото лице е получило наказания при отделните осъждания по – ниски или близки към минимума от предвидените в санкционната норма на наказателния закон. С приложението на чл. 24 НК на практика се постига справедливост на наказанието. Така определено по размер наказанието съответства на не ниската степен на обществена опасност на осъдения и се постигат в най – пълна степен целите на наказанието. Справедливо наказание е това, което съответства на степента на обществена опасност на престъплението и на извършителя. Първата се определя от обществените отношения, които се засягат, а втората от личната опасност на извършителя.

Режимът на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ е съобразен с обстоятелствата касаещи съдебното минало на жалбоподателя и предходните му осъждания, и предопределя вида на заведението, в което следва да се изтърпи наказанието.

Наказанието „лишаване от свобода „ правилно е постановено, че следва да бъде изтърпяно при първоначален „ строг режим „. Неправилно обаче не е конкретизиран типа на затворническото заведение, като в определението е посочено алтернативно в „ затвор или затворническо общежитие от закрит тип.“ Съдебният акт следва да съдържа конкретика по отношение на обстоятелствата, които определят изпълнението на наказанието. Поради това в тази част съдебният акт подлежи на изменение като предвид обективните данни за съдебното минало на подсъдимия и размера на наложеното наказание следва да изтърпи увеличеното наказание с осем месеца, а именно четири години „лишаване от свобода“ в затвор.

Видно от справката от Министерство на правосъдието Главна Дирекция “ Изпълнение на наказанията“ от 20.06.2014 г е започнало изтърпяването на наложеното наказание по нохд.717/2014 г. на РС Стара Загора в размер на 3 г. и четири месеца „лишаване от свобода,, В този смисъл правилно, на основание чл. 25 ал.2 НК, съдът е приспаднал от увеличеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири години изтърпяното наказание по присъдите, които е групирал.

При извършената изцяло проверка на атакувания съдебен акт, на основание чл. 314 НПК, въззивния съд не установи да са допуснати други нарушения, които да са основания за отмяна или изменение на атакуваното определение .

Предвид изложеното и на основание чл. 337 НПК Апелативният специализиран наказателен съд четвърти състав:

Р Е Ш И:

Изменя определението от 13.10.2015 г., на Специализиран наказателен съд, 17 състав , по н.ч.д 1185/2015 г., като го отменя в частта относно „ затворническо общежитие от закрит тип „,

Потвърждава определението в останалата част.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.